

drivende at benytte en erhvervshemmelighed, såfremt kendskab til eller rådighed over denne er opnået i strid med bestemmelserne i stk. 1 eller stk. 2.

Bestemmelsen er ny, idet den gældende konkurrencelovs § 11 ikke omfatter „hæleri“ med hensyn til erhvervshemmeligheder. For en effektiv beskyttelse af erhvervshemmelighederne er det imidlertid anset for vigtigt, at den, der udnytter erhvervshemmeligheder, som en anden har skaffet til ham, er omfattet af bestemmelsen, idet muligheden for den erhvervsmæssige udnyttelse af en andens hemmeligheder skaber baggrunden for overtrædelse af reglerne i stk. 1 og stk. 2.

Det er anført i udvalgets udkast, at den erhvervsdrivende skal vide, at kendskab til eller rådighed over hemmeligheden er opnået ved en overtrædelse af bestemmelserne i stk. 1 eller stk. 2.

Enkelte organisationer, der har udtalt sig om udvalgets lovudkast, har ikke kunnet tiltræde, at bestemmelsen begrænses til forsæt og har foreslået, at også det uagtsomme forhold skal kunne medføre strafansvar. Det er fundet rimeligt af bevismæssige grunde at følge dette forslag, ligesom ordene „ved en overtrædelse af“ er blevet erstattet med ordene „i strid med“, idet de førstnævnte ord kunne indiciere, at der skal foreligge en ved dom konstateret overtrædelse af § 3, stk. 1 eller stk. 2.

Der har endvidere været fremsat ønske om, at bestemmelsen også skulle omfatte ansvar for misbrug af en på tilfældig måde erhvervet viden om erhvervshemmeligheder. Dette kan f. eks. forekomme, hvis afsenderen af et materiale giver dette forkert adresse, hvorved det kommer uvedkommende i hænde. Det er imidlertid ikke fundet påkrævet at ændre udvalgets udkast på dette punkt, da en bestemmelse af denne art dog ikke kan opfange alle situationer, og da der i det nævnte og lignende tilfælde vil være mulighed for at anvende lovforslagets § 1 (generalklausulen). Hvis den erhvervsdrivende efter i god tro at have påbegyndt benyttelsen af noget, der senere viser sig at være en andens hemmelighed, kan forholdet ikke straffes. Heller ikke kan den erhvervsdrivende ved forbud pålægges at ophøre med benyttelsen, når der ikke længere foreligger en erhvervshemmelighed, fordi denne er blevet almindelig kendt. Uanset den erhvervsdrivendes subjektive forhold må den berettigede dog kunne kræve udleveret sine tegninger og beskrivelser m. v., der indeholder erhvervshemmeligheder.

Til § 4. Tekniske tegninger m. v.

Til stk. 1.

Bestemmelsen forbyder den, der i anledning af udførelsen af et arbejde eller i øvrigt i erhvervs-

øjemed er blevet betroet tekniske tegninger, beskrivelser, opskrifter, modeller eller lignende, ubeføjet at benytte sådant materiale eller sætte andre i stand dertil. Bestemmelsen er omhandlet i udvalgets betænkning kap. 6, afsnit 48 ff.

Genstanden for beskyttelse er forskellig fra de i forslaget § 3 omhandlede forhold, for så vidt som det i forslaget § 3 kræves, at beskyttelsesobjektet skal være en hemmelighed. Tværtimod vil det ofte kunne komme så store kredse i hænde, at der ikke kan være tale om nogen beskyttelse ud fra et hemmelighedssynspunkt. Det kan på den anden side også forekomme, at tegninger m. v. er omfattet af forslaget § 3, hvis de for beskyttelsen i henhold til denne bestemmelse nødvendige betingelser foreligger i den konkrete sag. I så fald vil forholdet være omfattet af begge bestemmelser.

Det er ikke muligt udtømmende at opregne de genstande, der er beskyttet efter forslaget. I almindelighed drejer det sig om rørlige ting, der tjener som forbillede ved fremstilling af nye genstande, eller som giver anvisning på en bestemt teknisk fremgangsmåde. Endvidere er omfattet af forslaget kalkulationer og beskrivelser, der er udarbejdet f. eks. til brug ved tilbudsafgivelse, ved licitationer m. v. Uden for bestemmelsen falder mundtlige anvisninger på et arbejdes udførelse og lignende.

Beskyttelsen kræver, at materialet skal være betroet nogen i anledning af udførelsen af et arbejde eller i øvrigt i erhvervsøjemed. At materialet er betroet nogen i den forstand, at det ikke må anvendes til den pågældendes egne formål eller komme uvedkommende i hænde, kan være udtrykkeligt tilkendegivet. En sådan tilkendegivelse er dog ikke påkrævet, idet betroelsesforholdet kan fremgå af materialet selv eller af de omstændigheder, hvorunder det er overdraget til andre af den, der har krav på materialets beskyttelse.

Beskyttelsen gælder over for enhver, der har fået materialet betroet med henblik på udførelsen af et arbejde. Dette kan gælde personale i den pågældende virksomhed eller uden for virksomheden. Endvidere gælder bestemmelsen enhver anden, der har fået materialet betroet i erhvervsøjemed, hvilket kan være tilfældet med underleverandører eller i tilfælde af materialets overgivelse til reproduktion eller i forbindelse med afgivelse af tilbud.

Til stk. 2.

Efter denne bestemmelse finder reglen i forslaget § 3, stk. 3, tilsvarende anvendelse på forslaget § 4, stk. 1. Dette betyder, at erhvervsdrivende ikke må benytte det af forslaget § 4, stk. 1, omfattede